

INSERTIUNI:

se plătesc cu prețuri foarte reduse.

Manuscrisurile sunt a se adresa redacției și acelea nu se înapoiază.

Epistole nefrancate nu se primesc.

ACTIVITĂȚEA

ABONAMENT:

Pe an 6 cor. pe 1/3 an 3 cor.

Pentru plugari—țărani pe an 4 coroane.

Pentru România și străinătate: Pe an 16 franci.

Un număr costă 12 bani

EDITOR, PROPRIETAR ȘI ȘEF-REDACTOR:

DR. AUREL MUNTEAN

Apare în fiecare Joi.

REDACTOR RESPONSABIL:

LAURIAN BERCIAN

Lamentare îndreptățită.

Cu de-adinsul am dat loc aici corespondenței mai dela vale, pentru-că indiferentismul majorității tineretului nostru universitar ne pune pe gânduri. Tot mai mult avem prilejul trist de a ne convinge despre școala așa numitei tagme oportuniste, de acărora aderenți aflăm aproape în toate localitățile noastre. Odraslele acestor ermaphrodiți dau contingentul nepăsătorilor și dela școlile mai înalte.

Precum părinții lor aici acasă se îndeletnicesc a juca roluri cu doi bani în trei pungi, așa urmașii lor, saturați cu însușirile ce se profesează de ai lor, continuă pe temeiul dreptului de succesiune și acolo.

Apoi se nu rizi în pumni, când auzi că tineretul și numai tineretul de azi este chemat a duce la bun sfârșit toate trebile, apostrofând pe bătrânii încărunțiți în lupte vechi de neputințioși, de oameni cari stau în calea direcției noi, cari deoache ori și ce întreprindere mai de dai doamne.

Din atari afirmări nu reiasă alt ceva, de cât că tineretul de azi, cu foarte puține excepțiuni, nu are nici o cunoștință de multe fapte aievea mărețe, ce bătrânii au întreprins. — Despre evinimentele, cari încă nu au trecut în domeniul istoriei, atari tineri vilfași abea au idei, căci la din contră nu ar înproșca neîntrerupt în toate laturile.

Până mai putem încă număra și tineri pătrunși de idealuri înalte și de iubire de neam, precum este și corespondentul nostru, care însuși recunoaște că a rămas îndrept în a-le scrierii românești, cercetând școli străine, până

atunci totuși avem deplină încredere în noua generație ce va succeda.

E din cale afară dureros, că din peste 200 universitari români, abia 33 se facă numai parte din societatea »Petru Maior« și mai dureros e, că chiar bursierii încă se țin departe de aceasta instituțiune cu menire atât de sublimă. Datorința celor chemați ar fi să-i si-lească la participare.

Budapesta, 12 Oct. 1903.

Onorată Redacțiune!

Societatea »Petru Maior« a studenților universitari români din capitală și-a ținut în 11 l. c. ședința de constituire pe anul de gestiune 1903/4, intrând prin aceasta într'al 41-lea an al existenței sale. Despre aceasta imi iau voie a Vă raporta în cele următoare, extinzându-mă pe scurt cu aceasta ocaziune și la alte chestii ce privesc acest obiect.

Menirea, — ce o urmărește aceasta societate deja de peste 40 ani în prima linie pe terenul cultivării simțământului de colegialitate și al promovării culturii noastre naționale în butul cutropitoarelor valuri a-le elementelor străine, — e destul de cunoscută publicului nostru, de a cărui munificență de atâtea ori s'a bucurat, deci nu află de lipsă să releviez mai pe larg și la locul acesta marea importanță ce o are nu numai în viața tinerimei studioase române de-aici, ci mijlocit în întreaga noastră dezvoltare națională. Ating numai pe scurt următoarele momente: societatea aceasta a fost totdeauna locul, unde tinerimea română din capitală a avut ocaziunea a-și cultiva spiritul, a-și nobilita inima și a-și iubi limba și națio-

nalitatea mai pe sus de toate; a contribuit la deșteptarea, nutrirea și consolidarea conștiinței naționale; a reconciliat națiunii o mulțime de tineri, cari în urma »patrioticelor« doctrine cu cari au fost îndopați zilnic prin școli străine, de altcum ar fi fost pentru totdeauna perduți; a fost o neprețuită școală practică de limba și literatura română pentru cei eșiți din școli străine și în fine locul, unde au avut tinerii nostri ocaziunea a se cunoaște unul pe altul, ca, ajungând în viață, cu atât mai ușoară să le fie conlucrarea spre scopul comun, pătrunși de profunda însemnătate a devisei ce și-o păstrează societatea de lungul șir de ani:

»Uniți să fim în cugete,
Uniți în Dumnezeu«.

Lovituri, firește, îndurat'a și aceasta corporațiune a noastră *quantum satis*; nu este an, în care se nu fie atăcată din partea presei jidano-șoviniste cu cele mai impertinente invinuri nebasate; chiar pe la începutul lunii curente publicase în contra ei o hârtie jidovească din loc redactată de »echt patriotul« »Veszi-Weiss un șir de invective de cele mai ridiculoase. Intre altele ci-că noi am fi intrat în legături secrete cu unii parlamentari francezi, ca să facă propagandă în interesul cauzei noastre naționale! Așa își face visiuni conștiința păcătoasă. Inșă »conscia mens recti famae mendacia ridet«, aceste scornituri tendențioase nu le mai ia nime în serios; conducătorii tinerimei noastre, precum în trecut, așa și pe viitor se vor ști legitima ori-și-când naintea forurilor competente la caz de lipsă, dară la stupiditățile produse de psihicul unui Schreib-Moritz descreerat în duhoarea cutărei cafenea, — își țin de

sub demnitate să răspundă pe cale publică.

Și cei drept, o mare parte din tinerii români, și încă cei mai talentați, — bine pricepând mărețea misiune a acestei instituțiuni culturale, — nici când n'a hesitat a contribui după putință cu sprijinul atât moral cât și material la promovarea ei, totuși cu regret trebuie să constatăm, că dorința așa des auzită de-a fi fiștecare student univ. român din Budapesta totodată și membru al societății »Petru Maior«, — se pare a deveni din an în an tot mai utopică. Nici odată n'am ajuns măcar acolo, să fie cel puțin jumătate dintre dâșii membri. Cei mai mulți, parte din deosebite considerațiuni condamnabile, parte din nepăsare și mai condamnabilă, rămân isolați, ba înstrăinați, și de aceia, cari sunt susținuți la studii pe banii națiunii, (unii cu stipendii nu mai puțin de 1400 coroane!) impunându-li-se astfel moralmente în măsură dublă împlinirea obligamentelor. O parte considerabilă din contingentul acestor tineri nepăsători o dau în timpurile mai din urmă chiar studenții tehnici (onoare puținelor excepțiuni!), aproape toți stipendiști, ai căror predecesori nainte cu vr'o 3—4 ani duceau un rol principal în conducerea societății. Și faptul, că atîția tineri de-ai nostri rămân înstrăinați de colegii lor de același sânge, e cu atât mai regretabil, cu cât bine știm, că astfel de deminonde rățecite și după-ce pășesc în viață rămân tot reci față de aspirațiunile și instituțiunile noastre culturale-naționale. E fapt constat, că dintre bărbații nostri absolvați în Pesta numai aceia au adus vre-un folos real obștei românești, cari au lucrat și în sinul socie-

FOIȘOARA

Cântecul Asilului „Elena Doamna“

Secția Normală *)

Ese luna dintr'un nor
Și-mi aprinde 'n suflet dor:
Dor de câmpul înverzit,
Dor de satu-mi părăsit.

Dare-ar bunul Dumnezeu
Să mă ved în satul meu!
Dare-ar Dumnezeu să dea
Să mă ved la vatra mea!

N'o să fie 'n sat drăguță
Ca și-a mea nici o căsuță;
Ca al meu, frumos, bogat,
N'o mai fi 'mprejur alt sat.

Căci zi-noapte-o să muncesc,
Pân' mi oi face, cum doresc,
Vatra: cuib de vesel traiu,
Satul: colțisor de raiu.

P. Dulfu.

*) Musica acestui cântec — foarte frumoasă, compusă de dl Gh. A. Dinicu în stil popular — va fi în curând de sub tipar și se va găsi de vânzare la toate magazinele de musică din București.

O POVESTE

(Urmare).

În ziua înfățișării, împăratul și împărăteasa se așezară pe tronurile lor strălucite, încunjurați de toți sfetnicii împărăției, cum era obiceiul pe atunci, și doreau să vadă odată pe străinul mult așteptat și pe care, mai ales împăratul și-l închipuia cine știe ce fel de om.

În sfârșit se făcu o tăcere mare și pasnicii aduc înaintea lor un bătrân slab, cu părul alb ca zăpada, plecat de bătrânețe, îmbrăcat rău de tot și care abia pășia sprijinit pe un toiag vechiu de lemn. La vederea lui mirarea tuturor crescă și mai mult și nu-i venea de loc împăratului să creadă că tocmai acest bătrân slab i-a fost și i-ar mai putea fi de vr'un folos.

După ce i-se dete și lui un jilt bătrânesc, că nu putea sta mult în picioare, fiind prea slab, îndreptându-se către împărat și împărăteasă, începu bătrânul pustnic a grăi așa:

»Dumnezeu să vă țină măriți împărați, că de mult folos a-ți fost și veți mai fi pentru scumpa noastră țară!... De mult n'a văzut cerul ei firi de împărați înțelepți ca voi!...

»Am auzit, mărite împărat, de grijile tale, am auzit și de înțelepciunea ta, am vă-

zut în urmă și roadele lor. Te îngrijești mereu de țeară... bine faci, că asta-i datoria împăraților; faci tot ce vezi că trebuie și auzi că ar fi bine de făcut ca supușii să-ți fie mulțumiți... bine faci, că numai așa își îndeplinesc împărații chemarea și trec la nemurire. Și acuma ți s'a spus că ți-aș mai putea da și eu vre-un nou stat care să-ți fie de folos, adevăc cu care să poți aduce pe supuși în o stare de traiu mulțumit, așa cum doresc și ei și tu.

»Apoi, împărate, întru cât sfatul bun e bine a-l primi dela ori-cine, de aceea nu mă mir că il ceri dela un biet călugăr ca mine. Bucuros îți voi spune câte-va cuvinte:

»Sfaturi am de dat o mie, dar supușilor nu ție, pentru că tu, împărate, ți-ai făcut și-ți faci totdeauna cu prisosință datoria; și numai cine ar sta cu ochii legați n'ar vedea câte ai făcut tu pentru împărăția noastră. Dar de acest adevăr ne vom încredința noi de altă-dată. Mai de grabă însă ar trebui popoului să i-se dea sfaturi.

»Căci un împărat, ori-cât de înțelept ar fi, nu poate duce singur țeara acolo unde trebuie, e de neapărată nevoie ca și supușii să-și facă la rândul lor datoriile. Căci într'o țeară unde totul se așteaptă numai dela Dumnezeu, și dela cărmuiri, nu e nici o pricopseală. Și apoi, este o vorbă din bătrâni:

cu de-a sila poți lua omului, dar nu-i poți da; pe om nimeni nu-l poate face fericit, atunci când el singur nu vrea și nu caută să fie.

»Fericirea — cât o poate avea omul aici pe pământ — adevăc o viață mulțumită, e în adevăr un lucru de atâta trebuință în cât merită a fi dorită din toate puterile. Dar precum ori-ce lucru de preț și de folos se dobândește cu multe greutate, tot așa și viața mulțumită pentru a o dobândi, omului îi trebuie nu numai dorința de a o avea, ci și munca cu care să o câștige și priceperea cu care să muncească spre a o dobândi. Că numai dorința nu e de nici un folos, ea trebuie unită cu munca, ear munca ca să fie rodnică, să fie unită cu judecata, și apoi pe lângă aceste trei să nu lipsească voința neștrămutată de a o dobândi.

»Omul ca să trăiască mulțumit să țină seamă de câte-va datorii ce i-se cer a le îndeplini totdeauna cu sfințenie: întâiu să-și facă datoriile către trupul și sufletul seu; al doilea să-și îndeplinească datoriile către ceilalți oameni; și al treilea datoriile către Dumnezeu. Împlinind aceste trei feluri de datorii totdeauna cum trebuie, va fi stăpân pe fericirea ce o putem avea aici în viață, vom dobândi mulțumirea sufletească ce trebuie să o căutăm cu toții din răputeri.

Sâmbătă în 3 Octombrie n. a. c.

s'a deschis

Baia de Vane

și Aburi

în Orăștie, Str. faurilor Nr. 8.

Scalde de aburi, pentru domni se pot lua: Mercuria și Sâmbăta d. a. dela 2—8 ore. Dumineca a. m. dela 6—11 ore, d. a. dela 2—6 ore numai cu 50 fil.

Scalde de aburi, pentru dame se pot lua: Marți și Joi d. a. dela 2—8 ore.

Scalde de vane se pot lua în toată ziua dela 6 ore a. m. până la 8 ore sara.

PREȚURI DE SCALDĂ:

1 scaldă de aburi 1 cor., pentru școlari 80 fil., 1 scaldă de vana 80 fil., 12 scalde de aburi în abonament 10 cor. 12 scalde de vane în abonament 8 cor.

Rugându-mă pentru frecventare cât de deasă, semnez, cu toată stima

(208) 3-6

S. Birtler.

Insertiunile și reclamele sunt sufletul comerțului!

Insertiuni și reclame cu prețuri moderate se primesc la administrația foii „Activitatea“

Lemne de zidiri și scânduri.

Subsemnatul aduc la cunoștința on. public, că sunt provăzută din nou cu un bogat deposit de **lemne de zidiri și scânduri**, precum sunt: **grinzi, vanturi, căpriori** și tot felul de material de lemn.

Depositul meu se află în **Orăștie** (Strada Pricazului, casele Dlui V. N. Bidu) și o filială la **Geoagiu**.

Se trage luarea aminte a on. public, că toate lemnele de clădire sunt acurate din marele deposit de lângă Brașov, și anume, brad adus pe osie, ear' nu plutit.

Materialul bun și prețurile moderate sunt deja cunoscute.

Cu toată stima

Ferencz & Weinberger.

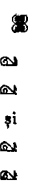
„Minerva“ Institut Tipografic

Orăștie.

☆ Circulare ☆ & preț-curenturi

Note, Bilete de vizită
cerere
Registre și imprimate
Anunțuri,
Compturi și Adrese.
Bilanțuri etc. etc.

Se recomandă a
executa

următoarele:
Opuri, Broșuri și
Placate
Bilete de logodnă și
cununie
Carte și epistole

Această tipografie e provăzută cu cele mai bune mijloace tehnice și fiind bine asortată cu tot felul de caractere de litere din cele mai moderne, e pusă în pozițiune de a pute executa orice comande prompt și cu cea mai mare acurateță!

„MINERVA“ institut tipografic în Orăștie.

„Dacia“ – apă minerală!

Dr. Hankó Vilmos profesor, membrul Academiei maghiare de științe, a caulificat apa naturală de conținut acid-carbonic a »Isvorului-Dacia« de apă gustoasă excelentă și de neprețuită.

Resultatul analizei și părerea sa o comunicăm în traducere autentică

ANALISA CHEMICĂ

a apei acre »Isvorul-Dacia« din Șoimușul-Murășului lângă Deva.

	în 1000 grame apă
Calcium hydrocarbonat	1.0542 « «
Magnesium «	0.3497 « «
Calcium sulfat	0.2316 « «
Natrium hydrocarbonat	0.1705 « «
Fer «	0.0390 « «
Kalium chlorid	0.0520 « «
Mangan hydrocarbonat	0.0145 « «
Kalium «	0.0094 « «
Lithium «	0.0019 « «
Silicium dioxid	0.0096 « «
Suma substanțelor solide	1.9333 grame apă
Acid carbonic liber	2.3953 « «
Volumul acidului carbonic liber	1214.6 c. c.

Precum dovedește analiza »Isvorul-Dacia« din Șoimușul-Murășan (apă acra de Pauliș) e a se număra în grupa acelor ape acre pământoase, cari conțin fer. După caracterul seu chemic, format din cantitatea și proporția părților sale constitutive, isvorul acesta face parte din *grupa apelor mai renumite*. Are un prea plăcut gust și fiindcă conține deosebit mult acid carbonic — în privința căruia »Isvorul-Dacia« ocupă un loc între apele acre mai de frunte — prin limpezirea sa e o excelentă apă de beut. Pentru locuitorii părților lipsite de darul unei ape sănătoase: apa »Isvorului-Dacia« e de neprețuit. Din compoziția potrivită a apei se poate deduce, că și pentru praxa medicală »Isvorul-Dacia« va fi un factor important.

Conform actului alăturat, apa trimisă spre analizare s'a scos și sigilat în fața antistiei comunale.

Budapesta, la 3 Martie 1903.

Dr. Hankó Vilmos m. p.,

profesor de chimie la școala reală superioară de stat a cercului 11-lea din Budapesta, membru al academiei maghiare de științe.

(L. S.)

Am îngrijit, ca aceasta apă distinsă și recoroitoare, care beută curată și cu vin ori cu sirup este tot asemenea de excelentă, să fie pusă la dispoziția on. public.

Comandele se fac la biroul »Dacia« întreprindere de apă minerală în Deva, unde se află totodată și depositul.

Expediția se efectuește în lăzi închise de câte:

- 25 sticle à 1 Ltr. predat gara Deva cu prețul de Cor. 1'85
- 50 « « 1 « « « « « « « « 3'40
- 25 « « 1/2 « « « « « « « « 1'60
- 50 « « 1/2 « « « « « « « « 2'90

Transportul pe linia ferată privește pe cumpărător.

Pentru ladă și sticle ne retrimise se socotește:

- pentru o ladă Cor. 2.—
- « 1 sticlă de 1/1 ltr. « 16
- « 1 « « 1/2 « « 14

Isvorul mineral este proprietatea institutului de credit și economii »Dacia« societate pe acții în Orăștie—Szászváros.

Direcțiunea.

Avis!

Se aduce la cunoștința onoratului public din Orăștie și jur, că

Apa minerală „Dacia“

de acum înainte au luat-o în întreprindere pentru vânzare dl Gustav Zobel, comerciant în Orăștie.

Atât pentru privați cât și pentru hotelari apa se vinde:

- sticlă de 1 litr. cu 12 bani.
- sticlă de 1/2 litr. cu 9 bani.

Hotelierii sunt îndreptățiți a o vinde: sticla de 1 litr. cu 24 bani și de jumătate litr. cu 18 bani.